

عنوان مقاله:

فضل الله و کرانه های معنایی آیات قرآن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 17، شماره 65 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سیدسجاد ابراهیمی - مدرس و پژوهشگر حوزه

خلاصه مقاله:

در این مقاله نخست دلالت ایحاء و اشاره ای در نگاه های مختلف مورد مطالعه قرار می گیرد تا مقدمه ای باشد بر توضیح دلالت استیحایی در نگاه فضل الله. دلالت استیحایی اشاره به مدلول و معنایی می کند که نوعی از پیوستگی را با معنای ظاهر دارد. مدلول استیحایی رو به گسترش و عمق است و این نوع دلالت که با توجه به عموم یا اطلاق آیه، جنبه عبرت آموزی قصص، تداعی بعد معنوی دلالت ظاهر، ملاک تشریح، مطالعه هم زم آن نصوص هم صدا، مفهوم وصف و ... صورت می گیرد، تنها راه اثبات جاودانگی تعالیم و حیانی به حساب می آید و عامل توجیه بطون قرآن می باشد. فضل الله کوشیده است با استفاده از این نوع دلالت، اصول زندگی را از دل معنای ظاهری قرآن بیرون کشیده در اختیار تشنگان تحول براساس قرآن قرار دهد.

کلمات کلیدی:

قرآن/ فضل الله/ دلالت استیحایی/ بطون قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683625>

